

Nagyszentmiklós, 1881. március 25. – New York, 1945. szeptember 26.

Apja mezőgazdasági iskola igazgatója volt. Középiskolába Nagyváradon járt, majd Pozsonyban érettségizett. 1899-ben beiratkozott a budapesti Országos Magyar Királyi Zeneakadémiára zongora és zeneszerzés szakra. 1903-ban mutatkozott be zongoristaként Berlinben, Bécsben és Budapesten, 1907-ben a Zeneakadémia zongoratanárává nevezték ki. Az 1905-1906-os évektől figyelme a népzeneire irányult, rendszeres gyűjtőutakat tett az akkori Magyarországon. Az őszirózsás forradalom győzelme után támogatta a Károlyi és a Berinkey-kormány nemzetiségi és kultúrpolitikáját. A Tanácsköztársaság idején a zenei életet irányító kuratórium tagja volt. A nemzetközi sikereket 1922 után gyakori koncertjei biztosították. A hivatalos kultúrpolitika 1926-ban a felsőház póttagjává választotta, 1930-ban Corvin-koszorúval tüntette ki. 1935-ben a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjává választották. 1937. novemberben aláírta a parlamentben felolvasott deklarációt, amelyben magyar írók mellett tiltakozott a perbe fogott népi írók védelmében. 1938. májusban felemelte szavát az első zsidótörvény ellen. 1934-ben felhagyva a zeneakadémiai tanítással átvette az MTA népzenei gyűjteményének rendezését és kiadásának előkészítését. 1940. októberben elhagyta Magyarországot és Amerikában telepedett le. Távollétében, 1945. április 2-án Budapesten a nyolc közéleti személyiség egyikeként beválasztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe.